Лоби није регистрован као политичка организација јер је у бити феминистички покрет. Има ванстраначки карактер, нема лидере, нема никакве хијерархије, сви су равноправни и постоје само жене које координирају рад.

Да ли ће се Лоби у будућности регистровати то зависи од с[illegible]ене жена да ли ће им та регистрација бити важна за побољшање женске ситуације у целини. **„Ми бисмо ако је то могуће да останемо ван политике, у том смислу да производимо вође и да се боримо за власт јер не знам да ли би два или три места у Парламенту утицала да се свест и [illegible] промени. Треба утицати на промену свести у друштву, треба то читаво женско искуство које је испод прага друштвене видљивости учинити друштвено видљивим. То се може кроз врло конкретне активности као што је СОС телефон који је учинио видљивим проблем насиља у породици"** - каже Надежда Ћетковић једна од „оснивача" Београдског лобија.

Први задаци лобија биће да натерају странке које у својим програмима готово и не дотичу питање и проблеме жена или су њихови ставови прилично увредљиви и заснивају се пре свега на враћању жена у кућу, да се по том питању коригују. Све веће отпуштање радника са посла и проглашавање технолошког вишка најпре дотиче жене, па се треба борити и против тога. Како ствари сада стоје вишестраначки систем у Србији женама неће много донети. Али, да би нека странка победила гласови лепшег пола су јој итекако потребни. Па, изволите!!!

Инес Станковић

ОТВОРЕНО ПИСМО ЈАВНОСТИ

VOPŠTE NAM NE ODGOVARA

У условима нуђења различитих модела демократије у Србији, најбројнији су они који грађанке и грађане и даље третирају као малолетна лица, као поданике који не могу да опстају без очева нације — челника и вођа како владајуће, тако и опозиционих партија. Тој феудалној скупини придодат је и сам Краљ као врховни израз генетске предодређености Срба за монархију. Следећи ову логику однос између владара и њихових поданика копија је односа између очева и њихових синова. Мајке би требало да у патријархалном духу српског народа синове одгајају у ратнике који походе и освајају свете колевке и реликвије. Трећи Рајх је позивао немачке жене да ставе своја тела на расплођење пређороду аријевске беле расе. А Коста Булајовић, челник СПО, на обредном митингу у Новом Пазару позива српске жене да умноже и обнове српску нацију. Да ли су ово најаве за оснивање прихвајних огњишта (lebesborn) у којима би жене рађале и узгајале касту ратника? Додуше, позивајући жене на материнску мобилизацију нацисти нису притом тражили од жена да се продужавање врсте упражњава искључиво у светој брачној институцији, као што то захтева и пређи Мирко Јовић, лидер СНО. Необично је и то да на његову изјаву да је „изједначавање брачне и ванбрачне заједнице мешод специјалног рата против Србије" нико од присутних других лидера није изустио ни једну реч (Коштуница, Коен, Марјановић, Гавриловић, Радић, Марковић, Ковач).

Забринутост владајућих српских политичара и демографа за одумирање српске нације већ се слива у законске пројекте какве је до сада једино усвајао Чаушеску да смисли. Свим чуварима српског морала пређоручујемо да изуче модел партеногенетског размножавања (зачећа без греха) и да себе клонирају у безброј српских примерака. (Предлажемо да овај Српски генетски инжињеринг финансирају у кооперацији Велики Војвода С. и Велики Вук Д.). Може се пређоставити да ће млади српски фетуси одмах бити крштени, затим хушкани, увежбавани за мржњу и рат против многобројних Непријатеља српског народа.

Можда ови не схватају да се на почетку Трећег миленијума нове ере патријархат распада до свим шавовима, да брак више није морални, друштвени и економски императив, да материнство није оно што је било, да расте број слободних заједница, да расте број ванбрачне деце, да се жене више не бију око ношења мужевљевог презимена, да је све више хомосексуалаца и лезбејки, да је девојачка част (виргинитет) одавно предмет етнографских и археолошких истраживања. Демократија више нема никакве везе са покорношћу Оцу породице и Оцу нације (Његошу, Вуку и Светом Сави), нити са пађеничким ликом Мајке Југовића. Жене постају субјекти сопственог живота и политике.